

MEĐUNARODNA KONVENCIJA PROTIV DOPINGA U SPORTU

Opća konferencija Organizacije Ujedinjenih naroda za obrazovanje, znanost i kulturu (u daljnjemu tekstu: UNESCO), okupljena u Parizu od 3. do 21. listopada 2005. na svome 33. zasjedanju,

Uzimajući u obzir da je UNESCO-v cilj pridonositi miru i sigurnosti promicanjem suradnje između država kroz obrazovanje, znanost i kulturu,

Pozivajući se na postojeće međunarodne instrumente koji se odnose na ljudska prava,

Upoznata s rezolucijom 58/5 koju je Opća skupština Ujedinjenih naroda prihvatila 3. Studenoga 2003., a koja se odnosi na sport kao sredstvo za promicanje obrazovanja, zdravlja, razvoja i mira, osobito njezin stavak 7.,

Svjesna da bi sport trebao odigrati značajnu ulogu u zaštiti zdravlja, u moralnom, kulturnom i tjelesnom obrazovanju te u promicanju međunarodnoga razvoja i mira,

Uviđajući potrebu za poticanjem i usklađivanjem međunarodne suradnje u svrhu uklanjanja dopinga iz sporta,

Zabrinuta zbog korištenja dopinga od strane sportaša u sportu i njegovog utjecaja na zdravlje, na načelo poštene igre, na uklanjanje prijevara te na budućnost sporta,

Imajući na umu da doping dovodi u opasnost etička načela i odgojne vrijednosti što ih sadrže Međunarodna povelja UNESCO-a o tjelesnom odgoju i sportu i Olimpijska povelja,

Podsjećajući da su Međunarodna Konvencija o borbi protiv dopinga i Dopunski protokol, koji su bili prihvaćeni u okviru Vijeća Europe, javni međunarodnopravni instrumenti koji su u ishodištu nacionalnih smjernica za borbu protiv dopinga i međuvladine suradnje,

Podsjećajući na preporuke u pogledu dopinga što su ih prihvatile druga, treća i četvrta Međunarodna konferencija ministara i visokih dužnosnika odgovornih za tjelesni odgoj i sport, koje je UNESCO organizirao u Moskvi (1988.), u Punta del Este (1999.) i u Ateni (2004.) te na Rezoluciju 9/32C koju je Opća konferencija UNESCO-a prihvatila na svome 32. Zasjedanju (2003),

Znajući za Svjetski kodeks protiv dopinga što ga je Svjetska antidoping agencija usvojila na Svjetskoj konferenciji o dopingu u sportu 05. ožujka 2003. u Kopenhagenu, te za Kopenhašku deklaraciju o borbi protiv dopinga u sportu,

Imajući, također, na umu utjecaj što ga vrhunski sportaši ostavljaju na mlade ljude,

Svjesna stalne potrebe za provođenjem i promicanjem istraživanja u svrhu poboljšavanja načina za otkrivanje dopinga i boljega razumijevanja čimbenika koji djeluju na korištenje, kako bi strategija njegova sprečavanja bila što učinkovitija,

Svjesna, također, važnosti stalnoga obrazovanja sportaša, sportskoga osoblja i šire zajednice o sprečavanju korištenja dopinga,

Znajući za potrebu izgradnje sposobnosti država stranaka za provođenje programa borbe protiv dopinga,

Svjesna toga da su državna tijela i organizacije koje su nadležne za sport komplementarno odgovorne za sprečavanje i borbu protiv korištenja dopinga u sportu, a osobito za osiguravanje pravilnoga vođenja, na osnovi načela poštene igre, sportskih događanja i zaštitu zdravlja onih koji u njima sudjeluju,

Uzimajući u obzir da rečena tijela i organizacije moraju zbog toga surađivati, jamčeći najviši stupanj nezavisnosti i transparentnosti na svim odgovarajućim razinama,

Odlučna i nadalje čvršće zajednički djelovati na uklanjanju dopinga iz sporta,

Uzimajući u obzir da je uklanjanje dopinga iz sporta djelomice ovisno o progresivnom usklađivanju protudopinških normi i postupaka u sportu te o suradnji na nacionalnim i globalnim razinama,

Usvaja ovu Konvenciju devetnaestoga dana listopada 2005.

I. Područje primjene

Članak 1. – Svrha Konvencije

Svrha je ove Konvencije, u okviru UNESCO-ove strategije i programa djelatnosti u području tjelesnog odgoja i sporta, promicati sprečavanje i borbu protiv korištenja dopinga u sportu, s ciljem njegova uklanjanja.

Članak 2. – Pojmovi

Ove pojmove treba razumjeti u kontekstu Svjetskoga kodeksa protiv dopinga. Međutim, u slučaju spora, mjerodavne su odredbe Konvencije.

U svrhu ove Konvencije:

1. »Ovlašteni laboratoriji za dopinšku kontrolu« označava laboratorije koje je ovlastila Svjetska antidoping agencija, WADA.
2. »Organizacija za borbu protiv dopinga« označava pravnu osobu koja je odgovorna za usvajanje pravila o uvođenju, pokretanju ili provođenju svih faza postupka dopinšku kontrole. Taj pojam obuhvaća npr. Međunarodni olimpijski odbor, Međunarodni paraolimpijski odbor, druge velike organizacije sportskih natjecanja koje provode testiranja tijekom svojih natjecanja, Svjetsku agenciju za borbu protiv dopinga, međunarodne saveze i nacionalne organizacije za borbu protiv dopinga.

3. »Kršenje protudopinških propisa« u sportu označava jedno ili više od sljedećeg:

- a) prisutnost zabranjene tvari ili njezinih metabolita ili pokazatelja u tjelesnom uzorku sportaša;
- b) korištenje ili pokušaj korištenja zabranjene tvari ili zabranjene metode;
- c) odbijanje ili neopravdano propuštanje davanja uzorka poslije poziva uručenog u skladu s mjerodavnim propisima o borbi protiv dopinga, ili izbjegavanje prikupljanja uzoraka na druge načine;
- d) kršenje mjerodavnih zahtjeva s obzirom na dostupnost sportaša za testiranje izvan natjecanja, uključujući nedostavljanje traženih informacija o svome kretanju i propuštena ispitivanja što se prijavljuju na temelju razložnih propisa;
- e) nedolično ispravljanje ili pokušaj ublaživanja rezultata pojedinih faza dopinške kontrole;
- f) posjedovanje zabranjenih tvari i metoda;
- g) nedopušteno trgovanje svim zabranjenim tvarima ili metodama;
- h) davanje ili pokušaj davanja zabranjenih tvari ili zabranjenih metoda sportašu, ili pomaganje, poticanje, podupiranje, nagovaranje, zataškavanje ili svaki drugi tip sudioništva koje uključuje kršenje propisa o zabrani korištenja dopinga, ili pokušaj takvog kršenja.

4. »Sportaš« označava, u smislu dopinške kontrole, svaku osobu koja sudjeluje u sportskom natjecanju na međunarodnoj ili nacionalnoj razini u skladu s definicijom svake nacionalne organizacije za borbu protiv dopinga, koju prihvate države stranke, i svaka druga osoba koja sudjeluje u sportskom natjecanju ili događaju na nižoj razini, koju prihvate države stranke. U svrhu informacija o programima obrazovanja i usavršavanja, »sportaš« je svaka osoba koja sudjeluje u sportskom natjecanju prema ovlaštenju sportske organizacije.

5. »Pomoćno sportaševo osoblje« označava svakog instruktora, trenera, menadžera, posrednika, timskog djelatnika, liječnika ili člana pomoćnog medicinskog osoblja koji radi sa sportašima koji sudjeluju ili se pripremaju za sudjelovanje u sportskom natjecanju, ili ih liječi.

6. »Kodeks« označava Svjetski kodeks protiv dopinga, što ga je 05. ožujka 2003., u Kopenhagenu, prihvatila Svjetska antidoping agencija, priložen kao Prilog I. ovoj Konvenciji.

7. »Sportsko natjecanje« označava jednu utrku, utakmicu, igru ili jedno pojedinačno sportsko natjecanje.

8. »Dopinška kontrola« označava postupak koji uključuje planiranje i raspodjelu testova, uzimanje uzoraka i rukovanje s istima, laboratorijsku analizu, upravljanje rezultatima, saslušavanja i prizive.

9. »Doping u sportu« označava pojavu kršenja propisa o zabrani korištenja dopinga;

10. »Propisno ovlašteni timovi za obavljanje dopinške kontrole« označava timove za dopinšku kontrolu koji djeluju u nadležnosti međunarodnih ili nacionalnih organizacija za borbu protiv dopinga;

11. »Testiranje u sklopu sportskog natjecanja« označava testiranje u svrhu razlikovanja dopinških testiranja koja se provode tijekom natjecanja i izvan natjecanja, izuzev kada je to drugačije propisano pravilima neke međunarodne federacije ili druge relevantne nacionalne organizacije za borbu protiv dopinga; testiranje u sklopu natjecanja odnosi se na sportaša kojega se odabire za pregled u svezi s točno određenim sportskim natjecanjem.

12. »Međunarodni standard za laboratorije« označava standard koji je kao Prilog II. priložen ovoj Konvenciji.

13. „Međunarodni standard za testiranje“ označava standard koji je kao Prilog III. priložen ovoj Konvenciji.
14. »Kontrola bez prethodne najave« označava dopinšku kontrolu koja se provodi bez prethodnoga upozorenja sportašu, tijekom koje sportaš biva stalno praćen – od trenutka primanja obavijesti o kontroli do završetka samoga postupka uzimanja biološkog uzorka.
15. »Međunarodni olimpijski odbor« označava sve koji prihvaćaju biti vođeni Olimpijskom poveljom i koji priznaju nadležnost Međunarodnog olimpijskog odbora, uglavnom međunarodni sportski savezi u pogledu programa Olimpijskih igara, Nacionalni olimpijski odbori, Organizacijski odbori Olimpijskih igara, sportaši, sportski suci, stručnjaci, organizacije i klubovi, kao i sve organizacije i ustanove koje prizna Međunarodni olimpijski odbor.
16. »Dopinško testiranje izvan natjecanja« označava svaku dopinšku kontrolu koja se ne provodi u sklopu natjecanja.
17. »Popis zabranjenih sredstava« označava popis koja se navodi u Dodatku I. ove Konvencije, a kojom se određuju zabranjene tvari i zabranjene metode.
18. »Zabranjena metoda« označava svaku tako opisanu metodu na Popisu zabranjenih sredstava, navedenom u Dodatku I. ove Konvencije.
19. »Zabranjena tvar« označava svaku tako opisanu tvar na Popisu zabranjenih sredstava, navedenom u Dodatku I. ove Konvencije.
20. »Sportska organizacija« označava organizaciju koja djeluje kao upravno tijelo nekoga sportskog događaja u jednoj ili više sportskih disciplina;
21. »Mjerila za odobrenje izuzeća u korištenju lijekova« označava mjerila navedena u Dodatku II. ove Konvencije;
22. »Testiranje« označava dijelove postupka dopinške kontrole koji obuhvaćaju planiranje dostavljanja testova, uzimanje uzoraka, rukovanje uzorcima i prijevoz uzoraka u laboratorij.
23. »Izuzetak u terapijske svrhe« označava izuzetak dopušten u skladu sa Standardima za izuzetno odobravanje korištenja lijekova u terapijske svrhe;
24. »Korištenje« označava primjenjivanje, gutanje, injektiranje ili konzumiranje svake zabranjene tvari ili zabranjene metode, na sve načine.
25. »Svjetska antidoping agencija, WADA« označava zakladu toga imena, sukladno švicarskom zakonu od 10. studenoga 1999.

Članak 3. – Sredstva za postizanje svrhe ove Konvencije

Kako bi se postigla svrha Konvencije, države članice obvezuju se:

- a) prihvatiti odgovarajuće mjere na nacionalnim i međunarodnim razinama, koje su sukladne načelima Kodeksa;
- b) poticati sve oblike međunarodne suradnje čiji je svrha zaštita sportaša i sportskog morala te razmjenjivati rezultate istraživanja;
- c) njegovati međunarodnu suradnju između država članica i vodećih organizacija u borbi protiv dopinga u sportu, osobito sa Svjetskom antidoping agencijom.

Članak 4. – Odnos Konvencije prema Kodeksu

1. Kako bi se uskladila provedba borbe protiv dopinga u sportu na nacionalnim i međunarodnim razinama, države članice usvajaju načela Kodeksa kao osnovu za mjere što ih predviđa članak 5. Konvencije. Ništa u ovoj Konvenciji ne sprječava države članice od usvajanja dodatnih mjera koje su sukladne Kodeksu.

2. Kodeks i najnovija verzija Priloga 2. i 3. reproducirani su u informativne svrhe i ne predstavljaju sastavni dio ove Konvencije. Prilozi kao takvi ne nameću državama strankama nikakve čvrste obveze u okviru međunarodnoga prava.
3. Dodaci predstavljaju sastavni dio ove Konvencije.

Članak 5. – Mjere za postizanje svrhe ove Konvencije

Poštujući obveze sadržane u ovoj Konvenciji, države stranke obvezuju se prihvatiti odgovarajuće mjere. Takve mjere mogu obuhvaćati zakonodavstvo, pravila, politike.

Članak 6. – Odnos prema drugim međunarodnim instrumentima

Ova Konvencija ne mijenja prava i obveze država stranaka što proizlaze iz drugih prethodno sklopljenih sporazuma i sukladne su svrsi ove Konvencije. Ovo ne utječe na prava ili izvršavanje obveza od strane država stranaka prema ovoj Konvenciji.

II. Protudopinške aktivnosti na nacionalnoj razini

Članak 7. – Unutarnja koordinacija

Države stranke osiguravaju primjenjivanje sadašnje Konvencije poglavito kroz unutarnju koordinaciju. Kako bi udovoljile obvezama u smislu ove Konvencije, države stranke mogu se osloniti na organizacije za borbu protiv dopinga, kao i na sportska tijela i organizacije.

Članak 8. – Ograničavanje dostupnosti i korištenja zabranjenih tvari i metoda u sportu

1. Države stranke, kada je to primjereno, usvajaju mjere za ograničavanje dostupnosti zabranjenih tvari i metoda kako bi ograničile njihovu upotrebu u sportu od strane sportaša, osim ako se njihovo korištenje ne temelji na izuzetku u terapijske svrhe. To uključuje mjere prema sportašima protiv nezakonitog trgovanja i u tu svrhu mjere za nadzor proizvodnje, opticaja, uvoza, distribucije i prodaje.
2. Države stranke usvajaju ili, gdje je to primjereno, u okviru njihove nadležnosti potiču mjerodavna tijela na usvajanje mjera za sprečavanje i ograničavanje korištenja i posjedovanja zabranjenih tvari i metoda u sportu od strane sportaša, osim ako se njihovo korištenje ne temelji na izuzetku u terapijske svrhe.
3. Nijedna mjera koja se poduzme u skladu s ovom Konvencijom ne smije onemogućivati dostupnost, u zakonite svrhe, tvari i metoda koje su inače zabranjene ili kontrolirane u sportu.

Članak 9. – Mjere protiv pomoćnoga sportaševa osoblja

Države stranke same poduzimaju mjere ili potiču sportske organizacije i organizacije za borbu protiv dopinga na usvajanje mjera, uključujući sankcije i kazne, koje su usmjerene prema sportaševu pomoćnom osoblju kada prekrši propise o zabrani korištenja dopinga ili počini neki drugi dopinški prekršaj u sportu.

Članak 10. – Dodaci prehrani

Države članice, kada je to primjereno, potiču proizvođače i distributere dodataka prehrani da uspostave najbolje načine prodaje i distribucije dodataka prehrani, uključujući informacije o njihovim analitičkim sastojcima i jamstvu kvalitete.

Članak 11. – Financijske mjere

Države članice, gdje je to primjereno:

- a) osiguravaju financiranje nacionalnih programa testiranja u svim sportovima, unutar svojih vlastitih proračuna, ili potpomažu sportske organizacije i organizacije za borbu protiv dopinga u financiranju dopinških kontrola bilo izravnim subvencijama i novčanim sredstvima, ili priznavanjem troškova takvih kontrola prilikom određivanja ukupnih subvencija ili novčanih sredstava što se dodjeljuju tim organizacijama;
- b) poduzimaju mjere obustavljanja sportske financijske potpore sportašima pojedincima ili sportaševu pomoćnom osoblju, koji su bili suspendirani zbog kršenja propisa o zabrani korištenja dopinga, tijekom razdoblja njihove suspenzije;
- c) obustavljaju sve financijske ili druge, sa sportom povezane potpore od strane svih sportskih udruga ili organizacija za borbu protiv dopinga, koje nisu usklađene sa Kodeksom ili s primjenjivim propisima koji su prihvaćeni sukladno Kodeksu.

Članak 12. – Mjere za pojednostavljanje dopinške kontrole

Države članice, gdje je to primjereno:

- a) potiču i pojednostavljaju provođenje dopinških kontrola od strane sportskih udruga i organizacija za borbu protiv dopinga koje se nalaze unutar njihove nadležnosti, na način koji je usklađen sa Kodeksom, uključujući kontrole bez prethodnih najava, testiranja izvan natjecanja i tijekom natjecanja;
- b) potiču i pojednostavljaju pregovore sportskih udruga i organizacija za borbu protiv dopinga o sporazumima kojima dopuštaju njihovim članovima da ih testiraju propisno ovlašteni timovi za obavljanje dopinške kontrole iz drugih zemalja;
- c) obvezuju se da će pomagati sportskim udrugama i organizacijama za borbu protiv dopinga koje se nalaze unutar njihove nadležnosti, da dobiju dozvolu za pristup laboratorijima koji su ovlašteni za obavljanje dopinške kontrole, a u svrhu kontrolne analize dopinga.

III. Međunarodna suradnja

Članak 13. – Suradnja između organizacija za borbu protiv dopinga i sportskih udruga

Države članice potiču na suradnju između organizacija za borbu protiv dopinga, državnih tijela i sportskih udruga koje se nalaze unutar njihove nadležnosti i onih koje se nalaze unutar nadležnosti drugih država članica, kako bi se na međunarodnoj razini postigla svrha ove Konvencije.

Članak 14. – Potpora poslanju Svjetske antidoping agencije

Države članice obvezuju se potpomagati važno poslanje Svjetske antidoping agencije u sklopu međunarodne borbe protiv korištenja dopinga.

Članak 15. – Jednako financiranje Svjetske antidoping agencije

Države članice podupiru načelo jednakog financiranja temeljnoga godišnjeg proračuna Svjetske antidoping agencije, što su ga odobrila državna tijela i Međunarodni olimpijski odbor.

Članak 16. – Međunarodna suradnja u dopinškoj kontroli

Svjesni toga da borba protiv korištenja dopinga u sportu može biti djelotvorna samo kada se sportaše može testirati bez prethodnih najava, a uzorke pravodobno dopremiti u laboratorije na analizu, države članice, gdje je to primjereno i u skladu s domaćim pravom i postupcima:

- a) olakšavaju Svjetskoj antidoping agenciji i organizacijama za borbu protiv dopinga koje djeluju sukladno Kodeksu, pridržavajući se odnosnih propisa zemlje domaćina, obavljanje zadanih dopinških kontrola nad svojim sportašima na natjecanjima i izvan natjecanja;
- b) olakšavaju pravodobno prekogranično kretanje propisno ovlaštenih timova za obavljanje dopinške kontrole dok aktivno provode dopinške kontrole;
- c) surađuju na ubrzanju pravodobnog otpremanja ili prenošenja uzoraka na način koji će održati njihovu sigurnost i netaknutost;
- d) pomažu pri međunarodnom koordiniranju dopinških kontrola od strane različitih organizacija za borbu protiv dopinga, te u tom smislu surađuju sa Svjetskom antidoping agencijom;
- e) promiču suradnju laboratorija za dopinšku kontrolu koji su u njihovoj nadležnosti i laboratorija u nadležnosti drugih država članica. Osobito bi države članice s ovlaštenim laboratorijima za obavljanje dopinške kontrole trebale poticati laboratorije u svojoj nadležnosti na pomaganje drugim državama članicama u stjecanju iskustva, umijeća i tehnika koje su neophodne za uspostavljanje njihovih vlastitih laboratorija, ukoliko to požele;
- f) potiču i podržavaju recipročne sporazume o testiranju između određenih organizacija za borbu protiv dopinga, u skladu sa Kodeksom;
- g) uzajamno priznaju postupke dopinške kontrole i upravljanje rezultatima testiranja, uključujući sportske disciplinske kazne, svake od organizacija za borbu protiv dopinga koje djeluju sukladno Kodeksu.

Članak 17. – Dobrovoljni fond

1. Ovime se uspostavlja »Fond za uklanjanje dopinga u sportu«, u daljnjemu tekstu: »Dobrovoljni fond«. Dobrovoljni fond sadrži sredstva za posebnu namjenu, prikupljena u skladu s financijskim uredbama UNESCO-a. Svi doprinosi od strane država članica i drugih sudionika moraju biti dobrovoljni.

2. Izvori Dobrovoljnog fonda sastoje se od:

- a) doprinosa država članica;

b) doprinosa, poklona ili ostavština koje mogu dati:

- i. druge države;
- ii. organizacije i programi iz sustava Ujedinjenih naroda, osobito Program za razvoj Ujedinjenih naroda, kao i druge međunarodne organizacije;
- iii. javna ili privatna tijela ili pojedinci.

c) svih dospjelih kamata na sredstva Dobrovoljnog fonda;

d) sredstava prikupljenih kroz naplate, i kroz prihode od događaja što se organiziraju u korist Dobrovoljnog fonda;

e) od svih drugih izvora odobrenih uredbama Dobrovoljnog fonda, koja su prihvaćena od Konferencije stranaka.

3. Doprinosi država stranaka u Dobrovoljni fond ne smatraju se zamjenom za obvezno uplaćivanje udjela država stranaka u godišnji proračun Svjetske antidoping agencije.

Članak 18. – Korištenje i upravljanje Dobrovoljnim fondom

Sredstva Dobrovoljnog fonda raspoređuje Konferencija stranaka za financiranje aktivnosti koje odobri Dobrovoljni fond, uglavnom za ispomoc državama strankama u razvijanju i provedbi programa za borbu protiv korištenja dopinga u skladu s odredbama ove Konvencije, vodeći pritom računa o svrsi Svjetske antidoping agencije, a mogu poslužiti i za pokrivanje funkcionalnih troškova ove Konvencije. Nikakvi se politički, gospodarski ili drugi uvjeti ne smiju postavljati pred doprinose pristigle u Dobrovoljni fond.

IV. Obrazovanje i stručno usavršavanje

Članak 19. – Načela obrazovanja i stručnog usavršavanja

1. Države stranke obvezuju se da će, u okviru svojih mogućnosti, podržavati, osmišljavati ili provoditi obrazovne i stručne programe o borbi protiv korištenja dopinga. U smislu sportske zajednice u cjelini, ovi bi programi trebali težiti ka pružanju najnovijih i točnih informacija:

- a) o šteti koju doping nanosi moralnim vrijednostima sporta;
- b) o zdravstvenim posljedicama korištenja dopinga.

2. U pogledu sportaša i sportaševa pomoćnog osoblja, a osobito njihove početne izobrazbe, programi obrazovanja i stručnog usavršavanja trebali bi, osim gore spomenutoga, težiti ka pružanju najnovijih i točnih informacija:

- a) o postupcima dopinške kontrole;
- b) o pravima i obvezama sportaša s obzirom na borbu protiv korištenja dopinga, uključujući informacije o Kodeksu i smjernice o borbi protiv dopinga relevantnih sportskih udruga i organizacija za borbu protiv dopinga. Takve informacije moraju uključivati i posljedice kršenja propisa o zabrani dopinga;
- c) o popisu zabranjenih tvari i metoda te o izuzecima u svrhu terapijskog korištenja lijekova;
- d) o prehranbenim dodacima.

Članak 20. – Profesionalni kodeksi ponašanja

Države stranke potiču relevantne nadležne stručne organizacije i ustanove na razvijanje i provođenje odgovarajućih kodeksa ponašanja, dobrih običaja i morala, koji se odnose na borbu protiv korištenja dopinga u sportu, i potiču sportske organizacije da čine isto.

Članak 21. – Uključenost sportaša i pomoćnog osoblja sportaša

Države stranke promiču i, u okviru svojih mogućnosti, podržavaju aktivno sudjelovanje sportaša i sportaševa pomoćnog osoblja u svim vidovima rada sportskih i drugih relevantnih organizacija, te potiču sportske organizacije pod svojom nadležnošću da čine isto.

Članak 22. – Sportske udruge i stalno obrazovanje i usavršavanje s obzirom na borbu protiv Dopinga

Države stranke potiču sportske udruge i organizacije za borbu protiv dopinga na provođenje programa stalnoga obrazovanja i stručnoga usavršavanja svih sportaša i sportskoga pomoćnog osoblja o temama u smislu članka 19.

Članak 23. – Suradnja u obrazovanju i stručnom usavršavanju

Države stranke surađuju međusobno i s drugim relevantnim organizacijama kako bi razmjenjivale, gdje je to primjereno, informacije, stručna mišljenja i iskustva s programima borbe protiv dopinga.

V. Istraživanje

Članak 24. – Promicanje istraživanja borbe protiv dopinga

Države stranke obvezuju se, unutar svojih mogućnosti, poticati i promovirati istraživanja u suradnji sa sportskim i drugim odnosnim organizacijama o:

- a) sprečavanju i metodama otkrivanja, o behaviorističkim i socijalnim aspektima, te o zdravstvenim posljedicama korištenja dopinga;
- b) načinima i sredstvima za osmišljavanje znanstveno utemeljenih fizioloških i psiholoških programa stručnog osposobljavanja, koji će poštovati integritet osobe;
- c) korištenju svih novih supstancija i metoda što proizlaze iz znanstvenoga razvoja.

Članak 25. – Priroda istraživanja borbe protiv dopinga

Prilikom promicanja istraživanja koja su povezana s borbom protiv dopinga u smislu članka 24., države stranke moraju osigurati i da takvo istraživanje:

- a) udovoljava međunarodnim etičkim načelima;
- b) izbjegava davanje zabranjenih tvari i metoda sportašima;
- c) da se poduzme sa spremnim odgovarajućim mjerama opreza kako bi se spriječila zlouporaba istraživanja i primjena dopinga.

Članak 26. – Razmjena rezultata istraživanja borbe protiv dopinga

Uz uvjet poštivanja primjenjivog domaćeg i međunarodnog prava, države stranke, gdje je to primjereno, razmjenjuju rezultate raspoloživoga protudopinškog istraživanja s drugim državama strankama i sa Svjetskom agencijom za borbu protiv dopinga.

Članak 27. – Znanstveno istraživanje o sportu

Države stranke potiču:

- a) članove znanstvenih i medicinskih zajednica na provođenje znanstvenoga istraživanja o sportu u skladu s načelima Kodeksa;
- b) sportske organizacije i prateće sportsko osoblje pod njihovom nadležnošću, na primjenjivanje rezultata znanstvenoga istraživanja o sportu, koje je sukladno načelima Kodeksa.

VI. Nadziranje Konvencije

Članak 28. – Konferencija stranaka

1. Ovime se uspostavlja Konferencija stranaka. Konferencija stranaka vrhovno je tijelo ove Konvencije.
2. Konferencija stranaka održava svoje redovno zasjedanje načelno svake dvije godine. Izvanredno zasjedanje može sazvati samo ako tako odluči sama ili na zahtjev najmanje jedne trećine država stranaka.
3. Svaka država stranka ima po jedan glas na Konferenciji stranaka.
4. Konferencija stranaka prihvata svoj vlastiti Poslovnik.

Članak 29. – Savjetodavne organizacije i promatrači Konferencije stranaka

Svjetska agencija za borbu protiv dopinga poziva se kao savjetodavna organizacija država stranaka. Međunarodni olimpijski odbor, Međunarodni paraolimpijski odbor, Vijeće Europe i Međunarodni odbor za tjelesni odgoj i sport (CIGEPS) pozivaju se kao promatrači. Konferencija stranaka može donijeti odluku o pozivanju drugih relevantnih organizacija u ulozi promatrača.

Članak 30. – Funkcije Konferencije stranaka

1. Osim već iznesenih u drugim odredbama ove Konvencije, Konferencija stranaka ima sljedeće funkcije:

- a) promicati svrha ove Konvencije;
- b) raspravljati odnos sa Svjetskom antidoping agencijom i proučiti mehanizme namicanja sredstava za temeljni godišnji proračun Agencije. Države ne-stranke mogu biti pozvane na raspravu;
- c) usvajati plan korištenja sredstava Dobrovoljnog fonda u skladu s člankom 18.;
- d) razmotriti izvješća koja su države stranke podnijele u skladu s člankom 31.;
- e) pratiti, na trajnoj osnovi, nadziranje usklađivanja s ovom Konvencijom u odnosu na razvijanje sustava za borbu protiv dopinga, u skladu s člankom 31. Svaki nadzorni mehanizam ili mjera koja nadilazi članak 31., mora se financirati kroz

Dobrovoljni fond, uspostavljen prema odredbama članka 17.;

- f) razmotriti nacrt izmjena i dopuna ove Konvencije, koji treba biti prihvaćen;
- g) razmatrati u svrhu odobrenja, a u skladu s člankom 34. Konvencije, promjene na Popisu zabranjenih sredstava i izuzetaka u terapijske svrhe, koje je prihvatila Svjetska antidoping agencija;
- h) definirati i provoditi suradnju između država stranaka i Svjetske antidoping agencije u okviru ove Konvencije;
- i) tražiti na uvid izvješće od Svjetske antidoping agencije o provedbi Kodeksa, za svako svoje zasjedanje.

2. Konferencija stranaka u obavljanju svojih funkcija može surađivati i s ostalim međunarodnim tijelima.

Članak 31. – Nacionalna izvješća Konferenciji stranaka

Države stranke dostavljaju svake dvije godine Konferenciji stranaka, putem Tajništva i na jednom od službenih jezika UNESCO-a, sve relevantne informacije što se odnose na mjere koje su poduzele u svrhu udovoljavanja odredbama ove Konvencije.

Članak 32. – Tajništvo Konferencije stranaka

1. Tajništvo Konferencije stranaka osigurava generalni direktor UNESCO-a.
2. Na zahtjev Konferencije stranaka, generalni direktor UNESCO-a koristi se što je više moguće uslugama Svjetske antidoping agencije pod uvjetima koje dogovore države stranke.
3. Troškovi funkcioniranja koji se odnose na Konvenciju, financiraju se iz redovnoga UNESCOva proračuna, unutar postojećih izvora na odgovarajućoj razini, iz Dobrovoljnog fonda uspostavljenog prema odredbama članka 17., ili temeljem primjerene kombinacije to dvoje, svake dvije godine. Financiranje Tajništva iz redovnoga proračuna izvršava se na strogo minimalnoj osnovi, u smislu da se i osiguravanje dobrovoljnog financiranja također smatra kao potpora Konvenciji.
4. Tajništvo priprema dokumentaciju za Konferenciju stranaka, kao i nacrt dnevnoga reda njezinih zasjedanja, i osigurava provedbu njezinih odluka.

Članak 33. – Izmjene i dopune

1. Svaka država stranka može pisanom obaviješću upućenom generalnom direktoru UNESCO-a predložiti izmjene i dopune ove Konvencije. Generalni direktor proslijedit će takvu obavijest svim državama strankama. Ukoliko unutar šest mjeseci od datuma upućivanja obavijesti najmanje polovica država stranaka da svoj pristanak, generalni direktor dužan je iznijeti takve prijedloge na sljedećoj Konferenciji stranaka.
2. Konferencija stranaka usvaja izmjene i dopune dvotrećinskom većinom glasova prisutnih država stranka.
3. Po usvajanju, izmjene i dopune ove Konvencije podnose se državama strankama radi ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupa.
4. S obzirom na države stranke koje su ih ratificirale, prihvatile, odobrile ili su im pristupile, izmjene i dopune na ovu Konvenciju stupaju na snagu tri mjeseca nakon što dvije trećine država stranaka polože isprave navedene u stavku 3. ovoga članka. Poslije toga, za svaku državu stranku koja ratificira, prihvati, odobri ili pristupi izmjeni ili dopuni, spomenute izmjene i dopune stupaju na snagu tri mjeseca od dana kada je država stranka položila isprave o ratifikaciji, prijatu, odobrenju ili pristupu.

5. Država koja postane Stranka Konvencije nakon što stupe na snagu izmjene i dopune u skladu sa stavkom 4. ove Konvencije, a koja ne izrazi drugačiju namjeru, smatra se:

- a) strankom ove Konvencije, kako je izmijenjena i dopunjena;
- b) strankom neizmijenjene Konvencije u odnosu na državu stranku koja nije vezana izmjenama i dopunama.

Članak 34. – Poseban postupak izmjena i dopuna za Dodatke Konvenciji

1. Ako Svjetska agencija za borbu protiv dopinga preinači Popis zabranjenih sredstava ili Mjerila za odobrenje izuzeća u terapijske svrhe, može, pisanom obaviješću, izvijestiti generalnog direktora UNESCO-a o preinakama. Generalni direktor mora u najkraćem roku obavijestiti sve države stranke o takvim preinakama u obliku izmjena i dopuna na Dodatke ovoj Konvenciji. Izmjene i dopune na Dodatke odobrava Konferencija stranaka ili na jednom od svojih zasjedanja ili kroz pismene konzultacije.

2. Države stranke imaju na raspolaganju 45 dana od dana zaprimanja obavijesti generalnog direktora, unutar kojih mogu generalnom direktoru iznijeti svoje primjedbe na predloženu izmjenu i dopunu bilo u pisanom obliku, u slučaju konzultacija dopisivanjem, ili na zasjedanju Konferencije stranaka. Izuzev ako dvije trećine država stranaka ne iznesu svoje primjedbe, predložena izmjena i dopuna smatra se odobrenom od strane Konferencije stranaka.

3. Generalni direktor obavješćuje države stranke o izmjenama i dopunama koje odobri Konferencija stranaka. One stupaju na snagu 45 dana po zaprimanju obavijesti, što se ne odnosi na državu stranku koja je prethodno obavijestila generalnog direktora da ne prihvaća te izmjene i dopune.

4. Država stranka koja je obavijestila generalnog direktora da ne usvaja neke od izmjena i dopuna, odobrenih u skladu s prethodnim stavkom, ostaje vezana Dodacima koji nisu izmijenjeni i dopunjeni.

VII. Završne odredbe

Članak 35. – Savezni ili nejedinstveni ustavni poredci

Sljedeće odredbe primjenjivat će se na države članice koje imaju savezni ili nejedinstveni poredak:

- a) s obzirom na odredbe ove Konvencije, čija se provedba nalazi u pravnoj nadležnosti savezne ili središnje zakonodavne vlasti, obveze savezne ili središnje vlade moraju biti iste kao i za države stranke koje nisu savezne države;
- b) s obzirom na odredbe ove Konvencije, čija se provedba nalazi u pravnoj nadležnosti pojedinačnih konstitutivnih država, okruga, pokrajina ili kantona koje savezni ustavni sustav ne obvezuje na usvajanje zakonodavnih mjera, savezna vlada mora obavijestiti nadležne vlasti takvih država, okruga, pokrajina ili kantona o rečenim odredbama, uz preporuku da ih se prihvati.

Članak 36. – Ratifikacija, prihvaćanje, odobrenje ili pristup

Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu država članica UNESCO-a u skladu s njihovim odnosnim ustavnim postupcima. Isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu polažu se kod generalnog direktora UNESCO-a.

Članak 37. – Stupanje na snagu

1. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od datuma polaganja tridesete isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.

2. Za svaku državu koja naknadno izrazi svoj obvezujući pristanak, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od datuma polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.

Članak 38. – Teritorijalno područje primjene Konvencije

1. Svaka država stranka može, prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, točno odrediti područje ili područja za čije je međunarodne odnose odgovorna, a na koje će se primjenjivati ova Konvencija.

2. Svaka država stranka može naknadno, izjavom upućenom UNESCO-u, proširiti primjenu ove Konvencije na svako drugo područje koji točno navede u izjavi. S obzirom na to područje, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjeseca dana nakon datuma zaprimanja takve obavijesti od strane depozitara.

3. Svaka izjava u smislu dva prethodna stavka može, s obzirom na svako točno određeno područje u toj izjavi, biti povučena notom koja se upućuje UNESCO-u. Takvo povlačenje izjave stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjeseca dana nakon datuma zaprimanja takve obavijesti od strane depozitara.

Članak 39. – Otkaz

Svaka država stranka može otkazati ovu Konvenciju. Otkaz mora biti priopćen pisanom ispravom i položen kod generalnog direktora UNESCO-a. Otkaz stupa na snagu prvoga dana mjeseca po isteku razdoblja od šest mjeseci poslije zaprimanja pisane izjave o otkazu. Otkaz ni na koji način ne utječe na obveze dotične države stranke koje ima do datuma pravomoćnosti otkaza.

Članak 40. – Depozitar

Generalni direktor UNESCO-a depozitar je ove Konvencije i njezinih izmjena i dopuna. Kao depozitar, generalni direktor UNESCO-a izvještava države stranke ove Konvencije, kao i druge države stranke Organizacije, o:

- a) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;
- b) datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s člankom 37.;
- c) svakom izvješću sastavljenom u skladu s člankom 31.;
- d) svakoj izmjeni i dopuni Konvencije ili Dodataka, koja bude prihvaćena u skladu s člancima 33. i 34., te o datumu kada izmjena i dopuna stupa na snagu;
- e) svakoj izjavi ili obavijesti podnesenoj u skladu s odredbama članka 38.;
- f) svakoj obavijesti podnesenoj u skladu s odredbama članka 39., te o datumu kada otkazivanje Konvenciji stupa na snagu;
- g) svaki drugi akt, obavijest ili priopćenje koje se odnosi na Konvenciju.

Članak 41. – Registracija

U skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda, ova Konvencija registrirat će se pri Tajništvu Ujedinjenih naroda na zahtjev generalnog direktora UNESCO-a.

Članak 42. – Vjerodostojni tekstovi

1. Ova Konvencija, uključujući njezine Dodatke, sastavljena je na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.
2. Prilozi ovoj Konvenciji dostupni su na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku.

Članak 43. – Rezerve

Nisu dopuštene rezerve koje su inkompatibilne s predmetom i svrhom ove Konvencije.